

ad § 3 b

I denne bestemmelse samles reglerne om, hvilke fjernsynsprogrammer der skal være til rådighed for brugerne – de tilsluttede husstande – i fællesantenneanlæg m.v.

For så vidt angår bestemmelsens stk. 1, der er uændret, jfr. den hidtidige § 3, stk. 4, bemærkes, at der i dag kun foregår regionale fjernsynsudsendelser ved det af Danmarks Radio gennemførte TV-Syd forsøg.

Ny er bestemmelsens stk. 2, der foreskriver, at anlæg med en betydelig fordelingskapacitet – efter forslaget mere end 10 programkanaler – skal reservere 1 kanal for lokal fjernsynsvirksomhed, der er bestemt til spredning (trådløst) eller fordeling (ved hjælp af kabelanlæg) i det pågældende område.

På tilsvarende måde som stk. 1 gælder bestemmelsen også for anlæg, som allerede er i drift. Er der i et eksisterende anlæg mere end 10 kanaler, vil der således i givet fald blive tale om at skaffe plads til lokal programvirksomhed. Det forekommer rimeligt som et led i sikringen af et afbalanceret programudbud i de anlæg, der i øvrigt er eller bliver udbygget med henblik på en betydelig forsyning med programmer af udenlandsk oprindelse, at kræve kapacitet stillet til rådighed for eksisterende lokale programtjenester.

Det må fremhæves, at denne kapacitet efter forslaget kun skal stilles til rådighed for fordelingen af programmer, der udsendes i henhold til en tilladelse efter kapitel 2 a, der gælder i det lokalområde, hvor anlægget er beliggende.

Endelig skal det understreges, at der alene er tale om en forpligtelse med hensyn til fjernsynsprogrammer. Baggrunden herfor er, at modtagning af radioprogrammer bestemt for vedkommende geografiske område normalt vil være uproblematisk, dvs. ikke afhængig af programmernes fordeling ved hjælp af kabelanlæg.

Til nr. 4

ad § 15 a

Da der ikke er et ubegrænset antal sendefrekvenser til rådighed for radio og fjernsyn, er det nødvendigt at gøre programvirksomhed afhængig af en tilladelse. Heller ikke på kabelområdet er kapaciteten ubegrænset. Et tilladelsessystem vil i øvrigt indebære en registrering, der vil være nyttig, hvis der – f.eks. i forbindelse med spørgsmål om ansvaret for virksomheden – opstår et behov for entydigt at fastslå, hvem der står for aktiviteten.

I bestemmelsens stk. 1 foreslås, at tilladelser til lokal programvirksomhed skal kunne gives til en-

kelpersoner, selskaber, foreninger og lign. Tilladelse vil således bl.a. kunne gives til selskaber oprettet af dagblade. Et programforetagende vil også kunne være opbygget som en selvejende institution.

Bestemmelsen indebærer, at kun private personer og selskaber m.v. kan få tilladelse. Kommuner eller andre offentlige myndigheder skal ikke kunne stå for driften af lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed.

Ved fastlæggelsen af det lokale område, som en programvirksomhed skal kunne omfatte, bør udgangspunktet være den enkelte kommune. Også en del af en kommune, f.eks. et bysamfund eller et storbykvarter, skal kunne opfattes som et lokalområde. Ikke mindst i landområder vil det kunne være naturligt, at indtil 3 eller 4 kommuner betragtes som ét lokalområde med én radiosender. Ordningen må derfor åbne mulighed herfor. Med hensyn til fjernsyn vil det, også på grund af de større ressourcer som er påkrævede, være rimeligt at kunne betragte flere kommuner som ét lokalområde. Ligesom i forsøgsordningen må der imidlertid fastsættes en sådan afgrænsning af de enkelte lokalområder, at der ikke bliver tale om programvirksomhed af regional karakter, dvs. programvirksomhed der er bestemt for områder som et amt eller større områder, idet en sådan programforsyning falder uden for lovforslaget.

Forslaget åbner dog mulighed for, at der ved afgrænsningen af det lokale område kan tages hensyn til de særlige forhold i Storkøbenhavn.

Baggrunden for stk. 2 er, at ministeriet finder, at der må stilles krav om, at programforetagender har tilknytning til det pågældende lokale område. Dette kravs opfyldelse skal søges sikret gennem regler om, at personlige indehavere af tilladelse og flertallet af bestyrelsesmedlemmer i selskaber m.v. skal have bopæl i det pågældende område.

Med henblik på at skabe klarhed vedrørende de organisatoriske forhold er det ministeriets opfattelse, at kun selskaber og foreninger m.v., der har programvirksomhed som eneste formål, skal kunne få tilladelse.

Det forudsættes, at vedtægter skal forelægges sammen med ansøgningen om tilladelse.

Stk. 3 vedrører det overordnede ansvar for ledelsen af programvirksomheden og sigter navnlig til at forebygge dannelsen af et såkaldt network, dvs. oprettelsen af et fast samarbejdsforhold, der indebærer at to eller flere lokale radio- eller tv-foretagender udsender de samme programmer over flere sendere, samt at ledelsen af en virksomhed,